

HOFMAN, Jan B.J.N. (Kortrijk 2 maart 1758 – Kortrijk 2 augustus 1835).

Was als schoenmaker en autodidact lid van de **rederijkerskamer** De Kruisbroeders van Kortrijk. Hofman moet een dertigtal toneelstukken geschreven hebben. Zijn werk evolueerde van het classicistisch model naar het burgerlijk drama en de *comédie larmoyante*. Thema's zijn het exotisme, het standsmotief, de verdraagzaamheid. De tranen en de pathetiek kondigen de gevoelsromantiek aan. Van zijn hand was ook een zevental zangspelen, op muziek gezet door P. van der Ghinste. Zijn poëzie verscheen in 1819 onder de titel *Nederlandsche dichtstukjes*: naast gelegenheidswerk komen er ook frisse, vlotte verzen in voor. Enkele latere gedichten tonen zijn orangistische gezindheid (**orangisme**). Het *Nederduitsch Letterkundig Jaarboekje*, waaraan hij meewerkte, bevat in 1835 nog zijn romance *De Gerechtigheidsliefde van Karel den Stoute*. Zijn dood belette de voltooiing van een prijsdicht over *De Belgen, Beminnaars van Kunsten en Wetenschappen*.

Hofman was een in zijn tijd veel gelauwerd acteur en auteur. De eerste generatie **flaminganten** bewonderde hem. **Prudens van Duyse** noemde hem "Vlaanderens Meistersinger", **Ferdinand A. Snelaert** getuigde van zijn acteertalent, terwijl **Frans Blicck** hem als zijn meester beschouwde.

LITERATUUR: J. van Hoorde, *J.B.J. Hofman van Kortrijk, zijn leven en zijne werken*, 1876; – W. Simaey, 'Leven en tijd van J. Hofman, Kortrijks toneeldichter', in *De Leiegouw* jg. 7 (1965), p. 129-156; – id., 'J.B.J. Hofman 1758-1835', in *De Leiegouw*, jg. 9 (1967), p. 231-245; – id., 'Hofman, J.B.J.', in *NBW*, III, 1968.

JOZEF SMEYERS